

XXVIII.

Forslag til Lov

om

Sagretten.

(Fremfat i Landstinget den 5te Oktober 1892 af Indenrigsminister Jørgensen.)

Kapitel I. Sagretten.

§ 1.

Sagretten tilkommer Grundeieren; som saadan anses Arvefæsteren med Ret til at sælge og pantsætte.

Lige med Grundeiere betragtes med Hensyn til Sagretten Lehnbesiddere, Beneficiarer og offentlige Stiftelsers Bestyrelser paa den paagjældende Stiftelses Vegne.

Paa udstiftede Jorder og paa udstiftede Kjøbstadjorder tilkommer Sagretten Kommunen, hvis Bestyrelse har at bestemme, hvorledes der skal forholdes med Sagrettens Udøvelse paa den for Kommunen og Grundeierne hensigtsmæssigste Maade.

Med Hensyn til Sagretten paa den kongelige Wildtbane forholdes efter de hidtil gjældende Regler. Paa Sandflugtsstrækninger, hvor Dæmpningen besørjes af det Offentlige, indtræder Samme i Eierens Sted og er saaledes berettiget til at disponere over Sagretten paa Lodden. Iøvrigt skal ethvert i Medfør af den hidtil gjældende Lovgivning retsghldig taget Forbehold eller flet Overdragelse, hvorefter Sagretten tilkommer en Anden end Grundeieren, fremdeles blive i Kraft.

Sagretten paa Søer, Naer, Bække og andre lignende Bande skal alene tilkomme den eller de tilstødende Grundeiere, Enhver udfor sin Grund og indtil Midtstrøms, medmindre der findes anden ghldig Regel, eller Noget ved særlig Adkomst har erhvervet Sagretten paa det paagjældende Vand.

§ 2.

Den Grundeier, der ikke har Sagretten paa sin Grund, er berettiget til at forlange Sagretten afløst, hvilket ogsaa gjælder paa den kongelige Wildtbane og paa udstiftede Kjøbstadjorder.

Med Hensyn til Afløsning af Sagretten gjælde følgende Regler:

- a. Naar den Sagtberettigede maa underkaste sig Afløsning af Sagretten paa Jorder, som have været Dele af et samlet Jordbrug eller ligge i en Dymark, hvor der iøvrigt tilkommer ham Sagretten over en Andens Grund, skal han fra sin Side være berettiget